

PEKELNĚ SE SOUSTŘEĎ A HRA TĚ POHLTÍ, ŘÍKÁ AUTOR PEXINA, CHYTLAVÉ STOLNÍ HRY

INSPIRATIVNÍ NÁPADY A MYŠLENKY MAJÍ RŮZNÝ PŮVOD. V PŘÍPADĚ DAVIDA DUBČÁKA A JEHO NOVÉ STOLNÍ HRY PEXINO TO BYLY NUDNÉ VEČERY NA LYŽAŘSKÝCH ZÁVODECH.

autor: Jan Filgas
foto: Dalibor Glück, pexino.cz

Lyžařský trenér malých dětí, odborník na telekomunikace, elektroniku, specialista na 3D kamery a nově také autor originální stolní hry Pexino. David Dubčák z Valašské Polanky vymyslel unikátní obdobu nejpopulárnější české hry.

„Jezdil jsem s dětmi po lyžařských závodech, po večerech jsme hráli pexeso i další stolní hry. Už tenkrát v roce 2008 jsem si říkal, že by to chtělo nějak okořenit. Vždycky jsem rád vymýšlel nějaké změny, tenkrát jsme zkusili minové pexeso. Některé kartičky představovaly minu, takže když to hráč otočil, pomyslně vybuchlo celé pexeso,“ popisuje David Dubčák první impulsy.

Téhož roku se mu naskytla ideální příležitost, jak svoje nápady dotáhnout. Jeho tehdejší přítelkyně odjela na Nový Zéland, takže měl najednou hromadu volného času na vymýšlení.

Výsledkem byla jeho první stolní hra Pexino Vláček, nebo-li pexeso se strategií. Devadesát kartiček, které vnesly do světa pexesa nový princip. Hráči museli nejen hledat stejné

páry, ale zároveň skládali vlak s vagony, ty plnili nákladem, museli najít lokomotivu a ještě dávat bedlivě pozor, aby nenahráli soupeři tím, že otočí kartičku se symbolem, který právě oni v tu chvíli nepotřebují, ale protivník ano.

„Inspiroval jsem se u velkých strategických her. Zpočátku jsem se snažil vymyslet něco složitějšího, náročného, ale nakonec z toho vzešla malá hra v krabičce, ne o moc větší než jsou zápalky. Ovšem strategicky úplně snadná nebyla. Pexina Vláček se prodalo asi šest stovek kusů, ohlasy byly pozitivní, lidi to bavilo. Hra měla i „mouchy“ – je jen pro dva nebo tři hráče, má měkké kartičky. Takže jsem vymýšlel dál,“ uvádí David Dubčák.

Po zkušenosti s Vláčkem věděl, že pravidla je třeba mírně zjednodušit, zvažoval i téma hry. Vláčky nakreslil sám ve Wordu, příprava byla trochu amatérská. Navíc vlaky jsou sice pěkné téma, ale spíše pro kluky a muže než pro dívky. Bylo mu jasné, že větší potenciál bude mít hra, jejíž hlavní obrazové téma bude přece

jen atraktivnější. A která bude bavit úplně všechny.

„První konkrétní podobu nástupce své první hry jsem měl v hlavě už v roce 2011, když jsem trénoval malé lyžaře v Kanadě. Tehdy to ještě nebyli Piráti, ale Money. Princip byl pořád na bázi pexesa, hráči hledali stejné páry a podle toho, jakou konkrétní dvojici našli, získávali různá zvýhodnění a bonusy. Do konce jsem hru testoval na mnoha lidech na oslavách a párty, při troše alkoholu to byla opravdu parádní zábava. Nakonec jsem ale sílu ani čas na dotáhnutí Money do výroby nenašel,“ líčí autor Pexina.

Trvalo několik dalších dlouhých let než světlo spatřilo Pexino Piráti. Hra, která má skutečně velký potenciál prorazit. Možná nejen v České republice, ale také na zahraničních trzích. Je totiž mimořádně chytlavá. Jednoduchá, v poutavém vizuálu, kvalitním technickém provedení.

Ale nepředbíhejme. V roce 2014 se Davidu Dubčákovi narodila dvojčata. Naplnění vysněné vize nové hry tak odložily každodenní náročné starosti o dva malé prcky. Na pět let skončilo Pexino u ledu. Ale v hlavě ho měl autor pořád. Příležitost uvést novou hru na stoly domácností se naskytla částečně i díky covidu. Zavřená kina, restaurace, zákaz cestování, home office. I díky pandemii měl kreativní muž více času.

Proč by ústředním tématem nemohli být piráti, pirátské poklady a lodě, řekl si. Byl to první krok k tomu, aby se opět po letech ke své vizi nové hry vrátil.

„Řekl jsem, že když jsem tomu věnoval tolik času, nemůžu nápad ne-

chat vyhnít. Takže jsem se do toho konečně pustil se vši vervou. Dotáhl jsem detaily pravidel, zaregistroval ochrannou známku, připravil web pexino.cz, oslovil kamaráda grafika, který mi pirátské kartičky nakreslil, oslovil firmu Efko, která byla ochotná do projektu se mnou jít a tuto stolní hru vyrobit," dodává David Dubčák.

Dílo se podařilo, během několika následujících měsíců spatřilo světlo světa Pexino Piráti. Na rozdíl od Vlážku mají standardní technické provedení, hezký obal, pevné kartičky, pěkné ilustrace. Hrací destičky kromě obrázků s pirátskou tematikou dostaly do vínku řadu zábavných, napínavých i „škodlivých“ schopností.

Princip je prostý. Hráči hledají jako v pexesu stejné dvojice. Ale pozor. Nevyhrává ten, kdo najde nejvíce párů. Vítězí, kdo získá nejvíce pirátských zlatáků.

Zelené, modré, žluté a červené destičky s poutavými obrázky (lodě, truhla, kompas, poklad, karty, mapa, papoušek a další) přináší svým novým majitelům různé výhody. Modrý donutí všechny ostatní hráče, aby odevzdali jednu ze svých mincí hráči, který modrou dvojici našel. Žluté páry zase přispějí hráči dalšími zlatáky podle počtu lebek na kartičce. Zlodějské červené dovolí ukrást jednomu nebo více protihráčům dohromady tolik žetonů, kolik karta ukazuje.

Výjimkou z tohoto pravidla jsou bílé karty, které jsou zrádné, protože nic nikomu nepřinesou, a pak černé s výběřím. Ten naopak hráče penalizuje a stále zůstává ve hře. Kdokoliv jej odkryje, musí ihned zaplatit jeden zlaták do banku.

Jakmile na stole zůstanou poslední čtyři kartičky (výběřící a prázdné), souboj končí. Vyhrává ten, který má pirátských žetonů ve svém držení nejvíce. V případě, že kdykoliv dříve někomu jeho zásoba zlatáků dojde, z partie okamžitě vypadává.

„Hráči cíleně hledají barvy a kartičky, které jsou pro ně výhodnější. Najednou nestačí jen najít jakoukoliv kombinaci, ale je nutné přemýšlet, jestli je výhodnější najít najisto pár, za který dostanete třeba jen jeden zlaták nebo zkusit více riskovat a hledat modrý, za kterým vám dají po zlatáku všichni hráči u stolu. Hlavně během hry dochází k zásadním zvratům. V jedné chvíli můžeš vyhrávat, o malou chvíli později můžeš být bez jediného zlatáku," popisuje David Dubčák.

První rezence na pirátské Pexino byly veskrze pozitivní. Přátelé a známí se při hře dokázali bavit i během jednoho večera dlouhé hodiny. Obavy, že výrobní náklad dvou tisíc kusů této hry zůstane ležet netknutý na skladě, postupně mizí.

Rezence na webu deskovehry.cz byla vůči Pexinu nadmíru pozitivní. „Je super, že hra je opravdu jednoduchá, nikde nejsou komplikované počty ani žádné jiné záludnosti. Stačí si zapamatovat několik jednoduchých pravidel k těm, která už všichni bez problémů znají. Díky tomu ji zvládnou malé děti už od čtyř let, a to zcela bez problémů. K dispozici je i rozšíření, které nabízí čtyři páry kartiček a lze je dokoupit k základnímu boxu. Přibudou nejen noví zloději, čímž se hra stane ještě soupeřivější, ale také žolíci nebo zlověstná hnáta. Ta připraví všechny o jeden zlaták do banku, což našťve," napsal autor rezence s nickem Youry.

Obvyklou reakcí na Pexino od nových hráčů nejlépe vyzdvihuje tato: „Jsem až překvapená, že nejvíce zaujalo nejstaršího syna, který není moc "pexesový", ale Pexino chce hrát každý den. Dokonce se líbí i babičkám. Jak řekla tchýně, konečně máte hru, které rozumím i já a můžu si ji s dětmi zahrát.“

Jediná drobná výtka vůči jeho novince byla ta, že zlatáky mohly být větší. Autor je přizpůsobil velikosti desetníku, se kterými se hra testovala, a sám přiznává, že pokud bude někdy v budoucnu dělat reedici, tak zlatáky projdou proměnou.

David Dubčák věří, že jeho Pexino Piráti se postupem času dostane do více a více domácností v Česku. Nad tím, jestli má hra potenciál prosadit se i v zahraničí, zatím příliš nepřemýšlel.

„Moje nevýhoda je, že jsem technik. Tím pádem nejsem obchodák ani marketér. Na trhu deskových her je aktuálně obrovský přetlak, každý rok vznikají desítky nových her. Samozřejmě bych byl rád, kdyby se Pexino dostalo všude. Ale bez větších peněz na propagaci je to docela složité. Naštěstí se dá udělat docela levná reklama na sociálních sítích, čehož samozřejmě využívám. Na podzim se chystám i na herní veletrh do Prahy, bezvadnou reklamu mi dělá třeba herna Vrtule ve Valašském Meziříčí," líčí strasti s propagací Pexina David Dubčák.

Jako nejlepší marketéři a prodejci se ukazují známí, přátelé a příbuzní. Ti, kteří Pexino znají, ho totiž zpravidla velmi rádi doporučí. To byl případ kamaráda, který sám v zaměstnání dokázal prodat pětadvacet kusů hry, podobně se jako zdatný marke-

tér předvedla zubní lékařka Davida Dubčáka. Za kvalitní a bezbolestnou péči dostala darem od autora hry Pexino Piráti. „Za dva týdny mi volala, já jsem se děsil, jestli nenašla něco na rentgenovém snímku. Ona ale chtěla co nejdříve poslat čtyři Pexina, protože ji hra strašně bavila a chtěla ji poslat známým do USA,“ dodává Dubčák.

V hlavě už nosí nápady na další hru, která bude podobně jako Pexino opět kombinovat strategické myšlení se základním princem pexesa – tedy hledáním dvojic. Pracovní název Město napovídá, o co půjde. Hráči budou hledat stejné dvojice a podle úspěšnosti pak budou získávat bonusy při „pohybu“ ulicemi města.

„Taky ještě zvažuji, že do lepší verze dotáhnu Pexino Vlášek. Aby to

mohli hrát alespoň čtyři hráči, aby byly kartičky tvrdé, možná si trochu můžeme pohrát s grafikou. Pracovat budeme samozřejmě dál i na propagaci pirátského Pexina. Nápady mám, baví mě to. A velkou radost mi dělá poslouchat, jak hra baví ostatní. Věřím, že Pexino Piráti nebyla moje poslední stolní hra,“ uzavírá David Dubčák.

DAVID DUBČÁK

- Narodil se v roce 1976 ve Vsetíně
- Vystudoval VŠB-TU v Ostravě, fakultu elektrotechniky a informatiky
- Na téže univerzitě úspěšně dokončil doktorandské studium
- Pracuje v otokovické společnosti Smart View, který se zabývá výrobou osvětlení strojového vidění a dodává software na bázi neuronových sítí, senzory, SMART kamery, 3D kamery a snímače čárového a DMC kódu
- Je svobodný, s přítelkyní Petrou vychovávají dvojčata Přemka a Tea
- Je celoživotním vášnivým lyžařem, účastní se závodů Masters, trénuje malé lyžaře
- Věnuje se i dalším sportům, hraje tenis, volejbal